

[Lizzie Lichtenberg]

talsmand for, at jeg gerne ville have en boligpolitisk debat. Men som jeg sagde i mit første indlæg: Den hører ikke hjemme her, for det, vi behandler her, er et lovforslag, der er affødt af finansloven. Den debat må vi have på et andet tidspunkt, og jeg vil meget gerne have den, det kan jeg forsikre hr. Svend Andersen.

I øvrigt synes jeg, det er helt fantastisk, at Socialdemokratiet under behandlingen af samtlige lovforslag i dag har benyttet lejligheden til at føre finanslovdebat og derved ligesom afsporet de lovforslag, vi har til behandling. Vi kan ikke tage den store, brede boligpolitiske debat i dag under dette dagsordenspunkt. Det her er et led i finanslovfremførelsen og den debat, vi skal have derom.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Så blev der altså sagt det, som jeg indledte med at sige, nemlig at man ikke kan diskutere boligpolitik under behandlingen af dette lovforslag, fordi det er affødt af finansloven. Det er da en ejendommelig argumentation at fremkomme med.

Der skal fastlægges boligbyggeri for det kommende år, og det eneste, den konservative ordfører har at sige, er altså, at dette forslag er fremkommet på grund af finansloven.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Svend Andersen i, at det er ejendommeligt, at vi i forbindelse med et af de vigtigste lovforslag fra Boligministeriet ikke kan diskutere boligpolitik. Men det er jo netop denne ejendommelighed, der er hele problemet ved regeringens såkaldte boligpolitik, som jo netop i langt højere grad er finanspolitik end boligpolitik.

Vi fremførte også det kritikpunkt under debatten om den boligpolitiske redegørelse, at regeringen i alt for lille udstrækning lader sig styre af boligpolitiske målsætninger og udelukkende lader sig styre af målsætninger om besparelser på finansloven. Det er så at sige hele problemet, og på den baggrund kan jeg da godt forstå, at fru Lizzie Lichtenberg ikke vil diskutere boligpolitik, men hellere besparelser på finansloven. Det er bare sørgeligt for debatten her i Folketinget.

SF kan ikke støtte de foreliggende forslag om nedskæringer i det støttede byggeri. Vi mener

ikke, at der i forhold til behovet er sagligt grundlag for disse nedskæringer hverken for det almennyttige byggeri eller for ungdomsboligbyggeriet.

Regeringen argumenterer med, at man er nødt til at finde besparelser på finansloven. Men jeg vil gøre opmærksom på, at med hensyn til de reelle besparelser er der for 1990 tale om overordentlig tvivlsomme besparelser. I sommer fik vi jo den såkaldte budgetanalyse, som Boligudvalget borede i, idet man bl.a. spurgte, hvilke beskæftigelsesmæssige konsekvenser det ville få at skære ned på kvoterne. Det viser sig, at der er ganske betragtelige beskæftigelsesmæssige konsekvenser samt konsekvenser i retning af mindre skatte- og momsindtægter, som gør, at der ikke alene ikke er tale om faktiske besparelser, men om reelle merudgifter for staten det første år.

Der er tale om besparelser på Boligministeriets konto, men disse besparelser opvejes til fulde og mangefold af øgede udgifter på dagpengeområdet og mindre skatte- og momsindtægter. De beregninger, der er indeholdt i de svar, vi fik fra Boligministeriet, havde naturligvis nogle forudsætninger, som kan diskuteres, med hensyn til, om de, der bliver arbejdsløse, ville få alternativ beskæftigelse, men dels er der en meget alvorlig situation i byggebranchen, dels er der alene på grund af de manglende momsindtægter tale om, at staten i 1990 vil tabe ganske betragteligt på kvotenedskæringerne. Der er således i forhold til det samlede statsbudget tale om meget tvivlsomme besparelser.

SF kan godt støtte den større fleksibilitet, der er tale om i rammebeløbsbestemmelserne. Det er vigtigt at skabe incitament til en effektivisering af byggeriets omkostninger til gavn for huslejerne.

Vi mener, at andelsboligerne skal reserveres de selvgroede andelsboligforeninger og forstår ikke helt, at man fastholder de 4.000 andelsboliger. Vi vil foreslå, at det bliver sat ned til 500, imod at de 3.500 sættes på den almennyttige kvote.

De ændrede finansieringsregler er jo ikke reelle besparelser. Man skubber udgifterne ud i fremtiden ved at gå over til de længereløbende lån, og de samlede udgifter i hele perioden bliver faktisk større for staten. Der er tale om ren kosmetik.